

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV. 5/05

Glavni pretres: 08.09.2006.

Izveštaj: FHP, Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Na osnovu zahteva svedoka za merama zaštite zbog pretnji, Sudsko veće je odlučilo da isključi javnost i dodeli svedoku pseudonim *M*. Predsednica Veća je upozorila stručnu javnost (porodice optuženih, Udruženja porodica nestalih i ubijenih iz Zvornika, predstavnika OEBS-a), kao i učesnike u postupku i punomoćnike žrtava, da su obavezni da čuvaju kao tajnu sve što budu saznali tokom pretresa.

Saslušanje svedoka *M*

Svedok je živeo pre rata u Srbiji. 5. ili 6. 04., sa zetom, krenuo je iz Karakaja (Zvornik) za Mali Zvornik (Srbija). Kod mosta na Drini, prema Srbiji, naišli su na barikadu koju je držala policija. U tom trenutku policijski automobil, koji je došao iz Srbije, stao je pred njih i izašao je Brano Grujić i rekao: „...jebem vam majku srpsku, gde ćete“. Kada je svedok odgovorio da ide u Srbiju, optuženi Grujić je rekao milicioneru da ih vodi u fabriku *Alhos*. U prostorijama fabrike prespavao je dve noći. Tu je bila vojna komanda i sedište Arkanove jedinice. Arkanov zamenik mu je rekao da se priprema napad na Zvornik, da će biti poginulih i da on treba da sakuplja leševe i dovozi ih u *Alhos*. Svedok je u *Alhosu* video optuženog Grujića, svedoka *K* i druge.

Svedok je dobio četiri ili pet ljudi i auto za sakupljanje leševa, kao i trojicu naoružanih ljudi kao pratnju. 9.04. svedok je, sa pratnjom i svojim radnicima, pokupio 12 leševa sa ulica Zvornika. U narednih 15 dana sakupio je oko 50 leševa i sve ih je prebacio u fabriku *Alhos*. Među stradalima je bilo petoro Srba.

Svedok je radio u Komunalnom preduzeću čiji je direktor bio Neđo Mladenović, a direktni pretpostavljeni mu je bio Kosta Erić. Leševe je u fabrici *Alhos* pregledao patolog dr Zoran Stanković, major JNA, koji je tokom aprila i maja dolazio u Zvornik tri do četiri puta. Prema sećanju svedoka, patolog Stanković je utvrdio da su sve žrtve ubijene vatrenim oružjem.

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Pored sakupljanja leševa, svedok je razvezao hranu za zatvorenike u Čelopeku. Ne seća se kog datuma, ali jednog dana dok je unosio hranu u Dom kulture prikrao mu se iza leđa Dušan Vučković zvan Repić, upao u salu i počeo rafalno da puca po zatvorenicima. Bio je potpuno pijan. Stražar Srećo Ikonić jedva je uspeo da ga izvuče napolje. Do tada, svedok je samo čuo za tog Repića i tog dana ga je prvi put video. Iz Doma kulture svedok je ukupno prevezao petnaestak leševa. Poznato mu je da su pojedini zatvorenici izvođeni da bi utovarivali leševe u kamion. Svedoku nije poznato da su neki zatvorenici morali da uđu u kamion sa leševima kako bi ih istovarili i da se nisu vratili.

Svedok ne zna tačno u koje vreme, ali se dobro seća da je obavestio svog pretpostavljenog Kostu Erića o ubistvima i teškom stanju u kome se nalaze zatvorenici u Domu kulture, i da treba ili da ih ubiju ili da ih puste. Svedoku je poznato da je Kosta Erić obavestio Krizni štab, u kome su bili optuženi Grujić, svedok *K*, Stevo Radić, Jovo Mijatović [članovi Privremene vlade], Zekić i drugi. Poznato mu je da su kasnije preživeli prebačeni u sabirni centar u Batkoviću.

Treća tačka optužnice: ratni zločini na *Ekonomiji*

Svedok je prevezio leševe i iz logora sa poljoprivrednog dobra *Ekonomija*. Seća se da je išao dva puta i prevezao po četiri ili pet leševa. Tamo je odlazio samo po nalogu Koste Erića, i to samo kada je bilo leševa. Poznato mu je da su Muslimani bili zatvoreni u jednoj maloj prostoriji. Iz ovog logora zatvorenici su utovarivali leševe u kamion.

Svedok je dobro poznao Abdulaha Buljubašića, vozača direktora *Glinice*. On ga je sahranio u prisustvu njegovog oca i strica na groblju Meterizam.

Ratni zločini u Tehničko-školskom centru

Svedok je po naredbi Koste Erića oko 15 puta prevezio leševe iz Tehničko-školskog centra u *Gerinu klaonicu*. Poznato mu je da je u Tehničko-školskom centru bilo zatočeno 500, 600 ili 700 ljudi. Kaže da su to znali svi u Zvorniku, i to u roku od jednog ili dva dana od njihovog zatvaranja. Svedok takođe zna da su to Muslimani iz Đulića i Bijelog potoka koji su razdvojeni od žena i dece u Bijelom potoku.

Sahranjivanje žrtava

Svedok je sahranjivao žrtve na muslimanskom groblju Šahbegovići, kao i na groblju Kazanbaša i u selu Glumina. Do 1995. ili 1996. sahranio je 500 do 600 leševa.

Fond za humanitarno pravo